



LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. birželio 22 d. Nr. 21RE-
(AG-499/02-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. X. skundą dėl Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. X. (toliau – pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos (toliau – NŽT) 2026 m. balandžio 23 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Raštas), kuriuo atsisakyta iš esmės nagrinėti pareiškėjos 2026 m. kovo 30 d. skundą, kaip nepagrįstą ir nemotyvuotą; įpareigoti NŽT aiškiai ir motyvuotai pasisakyti dėl istorinio viešo naudojimo kelio teisinio statuso, jo pasikeitimo pagrindo bei dokumentų, kuriais remiantis buvo suformuota dabartinė privažiavimo schema; įpareigoti NŽT pateikti visą 2008 m. gegužės 21 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) administracinę bylą, įskaitant: servituto nustatymo iniciatorių, jo prašymą, servituto nustatymo motyvus, būtinybės pagrindimą, teisinį pagrindą, žemės sklypų situacijos analizę, žemėtvarkos projekto sprendinius, planus, schemas, derinimo su institucijomis dokumentus, aiškinamuosius raštus, sprendimo projektą bei kitus dokumentus, taip pat dokumentus dėl (duomenys neskelbtini) žemės sklypo suformavimo ir jo ryšio su privažiavimo infrastruktūra; įpareigoti NŽT pateikti dokumentus, patvirtinančius 2008 m. gegužės 21 d. sprendimo ir žemėtvarkos projekto viešinimą, įskaitant laikraščius, publikavimo datas, turinį bei skelbimų kopijas; įpareigoti NŽT pareiškėjos 2026 m. skundą nagrinėti iš esmės, neapsiribojant formaliu dokumentų vertinimu; įpareigoti NŽT atlikti faktinį situacijos patikrinimą vietoje, siekiant įvertinti realų privažiavimo funkcionalumą; įpareigoti NŽT įvertinti, ar vietinės reikšmės kelias, kelio servitutas ir valstybinėje žemėje esanti kelio atkarpa sudaro vientisą ir faktiškai veikiančią privažiavimą; įpareigoti NŽT motyvuotai įvertinti viešojo intereso aspektą, susijusį su privažiavimo prie pareiškėjos nuosavybės užtikrinimu bei specialiųjų tarnybų (greitosios medicinos pagalbos, priešgaisrinės apsaugos, komunalinių paslaugų ir kt.) galimybe teikti paslaugas pareiškėjos nuosavybėje; panaikinus NŽT 2026 m. balandžio 23 d. raštą kaip nepagrįstą ir įpareigojus NŽT nagrinėti pareiškėjos 2026 m. kovo 30 d. skundą iš esmės, pavesti NŽT įvertinti galimus susisiekimo infrastruktūros trūkumus ar fragmentaciją bei, nustačius tokius trūkumus, spręsti dėl poreikio inicijuoti kompetentingose institucijose atitinkamas procedūras dėl susisiekimo infrastruktūros vientisumo užtikrinimo valstybinėje žemėje.

Pareiškėja, be kita ko, paaiškino, kad nuo 1936 m. iki pareiškėjos žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Žemės sklypas) egzistavo vientisa susisiekimo infrastruktūra, kuri

ilgą laiką buvo naudojama kaip nenutrūkstamas privažiavimas. Vėliau ši susisiekimo sistema buvo teisiškai suskaidyta į atskiras skirtingo statuso dalis – vietinės reikšmės kelią, kelio servitutą bei valstybinėje žemėje esančias kelio atkarpas, kurios kartu sudaro privažiavimo grandinę. Esminis ginčo klausimas – ar toks išskaidymas užtikrina realų ir nenutrūkstamą privažiavimą iki pareiškėjos nuosavybės, atsižvelgiant į tai, kad susisiekimo dalys nėra vientisa inžinerinė sistema ir tarpusavyje nesudaro funkcionaliai vientiso privažiavimo.

Pareiškėja nurodė, jog NŽT nepateikė informacijos dėl istorinio viešo kelio statuso ir jo pakeitimo teisinio pagrindo. Pažymėtina, kad pareiškėja daugelį metų kreipėsi į NŽT dėl istorinio viešo kelio, kuris egzistavo nuo 1936 m. iki maždaug 2005 m., tačiau NŽT nepateikė aiškaus teisinio pagrindo, kuriuo remiantis šis kelias buvo pakeistas į dabartinę fragmentuotą servitutinę privažiavimo schemą. Be to, pareiškėja 2026 m. kovo 17 d. kreipėsi į NŽT prašydama pateikti dokumentus kuo remiantis buvo pakeistas arba panaikintas viešasis kelias bei paaiškinti servituto nustatymo (*duomenys neskelbtini*) sklype pagrindą, tačiau NŽT nepateikė dokumentų ar teisinio pagrindo, o apsiribojo teiginiu, kad viešas kelias neuždarytas, tai kelias servituto teise, tačiau tai negali būti tapatinama. Dėl to buvo pažeisti Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 3 ir 10 straipsniuose įtvirtinti išsamumo, objektyvumo ir pareigos pateikti aiškų bei motyvuotą atsakymą principai.

Pareiškėja pažymėjo, kad NŽT savo pirminiame atsakyme nurodė, jog kelio servitutas nustatytas administraciniu aktu bei informavo apie galimybę jį skusti NŽT vadovui administracine tvarka, tačiau skundžiamame rašte NŽT atsisakė skundą nagrinėti iš esmės nurodydama, kad ginčas nepatenka į jos kompetenciją. Toks elgesys laikytinas vidiniu prieštaravimu ir procedūriniu pažeidimu pažeidžiant VAĮ 3 straipsnio teisėtumo, objektyvumo ir nepiktnaudžiavimo valdžia principus bei 10 straipsnio reikalavimus sprendimo motyvuotumui, aiškumui ir pagrindimui teisės aktų normomis. Ginčijamame rašte nėra aišku, kodėl NŽT atsisakė nagrinėti skundą iš esmės. NŽT apsiribojo bendriniais teiginiais dėl kompetencijos ir teisės aktų taikymo, tačiau nenurodė kaip šios teisės aktų normos konkrečiai taikomos pareiškėjos situacijai. Vien formali nuoroda į Lietuvos Respublikos žemės reformos įstatymo (toliau – Reformos įstatymas) 18 straipsnį negali būti laikoma pakankamu motyvavimu. Rašte nepaaiškinama, kodėl esant nurodytai privažiavimo struktūrai, laikoma, kad privažiavimas iki pareiškėjos sklypo yra teisiškai ir faktiškai užtikrintas kaip vientisa ir funkcionali sistema. Šiuo atveju ginčas yra ne dėl istorinio sprendimo teisėtumo, o dėl dabartinės faktinės situacijos.

NŽT, vertindama privažiavimo prie pareiškėjos Žemės sklypo užtikrinimą, rėmėsi Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) duomenimis, nepakankamai įvertindama faktinę situaciją vietovėje ir realų privažiavimo funkcionavimą. Iš NTR duomenų matyti, kad iki žemės sklypo, esančio (*duomenys neskelbtini*), yra įregistruotas vietinės reikšmės kelias. Šiame sklype 2008 m. gegužės 21 d. sprendimu Nr. (*duomenys neskelbtini*) nustatytas kelio servitutas, o tolesnė privažiavimo atkarpa iki pareiškėjos Žemės sklypo tęsiasi valstybinėje žemėje. Tačiau ši atkarpa, nors ir pažymėta teritorijų planavimo bei registro dokumentuose, faktiškai neužtikrina nepertraukiamo ir realiai naudojamo privažiavimo prie pareiškėjos nuosavybės, nes nėra integruota į esamą kelių infrastruktūrą, joje neįrengta važiuojamoji danga ir nevykdoma nuolatinė priežiūra. Nebuvo vertinama, ar vietinės reikšmės kelias, kelio servitutas ir valstybinėje žemėje esanti atkarpa sudaro vieną vientisą ir funkciškai veikiančią susisiekimo sistemą iki pareiškėjos nuosavybės. Tuo tarpu pareiškėjos Žemės sklypo plane bei 2007 m. NŽT pateiktame Kadastro vietovės specialiųjų žemės naudojimo sąlygų plano dalyje tas pats privažiavimo kelias valstybinėje žemėje pavaizduotas kaip vientisa trasa iki pareiškėjos nuosavybės, aiškiai pažymint valstybinės žemės ribas skiriamąja (atribojimo) juosta. Tai patvirtina, kad planiniuose dokumentuose buvo numatytas vientisas privažiavimo sprendinys. NŽT, vertindama privažiavimo prie pareiškėjos Žemės sklypo užtikrinimą, rėmėsi išimtinai NTR duomenimis ir neatliko faktinės situacijos vietovėje patikrinimo, todėl realus privažiavimo funkcionavimas nebuvo įvertintas. (*duomenys neskelbtini*) žemės sklype atlikti

kadastriniai matavimai yra įregistruoti NTR, tačiau šiame sklype esantys statiniai nėra jame registruoti, todėl kyla abejonių dėl jų teisėtumo. Pravažiuojamoji juosta yra užstatyta statiniais ir užsodinta dideliais medžiais, todėl pareiškėjos susisiektis su nuosavybe yra visiškai apribotas, kas yra priimto administracinio akto pasekmė. Dėl šių aplinkybių servitutas faktiškai nėra pilnai įgyvendinamas, o realus ir nenutrūkstamas privažiavimas prie pareiškėjos sklypo nėra užtikrinamas. Pareiškėja nurodo ir remiasi VAI 10 ir 11 straipsniu, Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.111–4.113 straipsniais bei Reformos įstatymo 18 straipsniu bei pažymi, jog faktinio privažiavimo nebuvimas riboja ne tik pareiškėjos nuosavybės teisės įgyvendinimą, bet ir turi tiesioginę įtaką viešojo intereso užtikrinimui, nes pareiškėjai neužtikrinamas viešųjų paslaugų prieinamumas. Be kita ko, pažymėtina, kad 2025 m. lapkričio 5 d. pareiškėja dėl faktinių kliūčių servitutiniame kelyje ir realaus privažiavimo neužtikrinimo kreipėsi į NŽT prašydama įvertinti susidariusią situaciją ir užtikrinti galimybę patekti į jai priklausančią Žemės sklypą. NŽT, vertindama nurodytas aplinkybes, kreipėsi į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją prie Aplinkos ministerijos (toliau – Inspekcija). Inspekcija pateikė atsakymą, kuriame nurodė, kad kelio servituto tinkamumo naudoti vertinimas, kelių projektavimas ir infrastruktūros formavimas, kadastrinių sprendinių vertinimas nėra priskirti jos kompetencijai, todėl grąžino klausimą nagrinėti NŽT. Taip pat buvo nurodyta, jog pareiškėja gali kreiptis į kitas institucijas, tačiau konkrečiai nenurodant kokias.

Pareiškėja 2026 m. birželio 10 d. Komisijai pateikė papildomus paaiškinimus, be kita ko, pažymėdama, jog nesutinka su NŽT atsiliepime į skundą išdėstyta pozicija, nes NŽT atsisakė nagrinėti pareiškėjos 2026 m. kovo 30 d. skundą iš esmės, nepagrindė, kodėl esamas servitutinis kelias laikytinas tinkamu privažiavimui prie pareiškėjos nuosavybės, neįvertino faktinės privažiavimo situacijos vietovėje bei nesprendė su viešojo intereso užtikrinimu susijusių klausimų. Toks atsiliepimas nėra pagrįstas nei faktais, nei teisės normomis ir pažeidžia VAI 3 ir 10 straipsnyje įtvirtintus teisėtumo, išsamumo ir motyvavimo principus. Papildomai, be kita ko, pažymėjo, jog NŽT atsiliepime daug dėmesio skiria 2008 m. sprendimui, tačiau pareiškėjos skundas nenagrinėja vien 2008 m. sprendimo teisėtumo, o kelia klausimą dėl faktinio privažiavimo funkcionalumo šiuo metu. NŽT neatsakė į klausimą, ar egzistuoja reali, vientisa ir funkcionuojanti privažiavimo infrastruktūra. NŽT pripažino, kad „servituto faktinių duomenų patikrinimą vietovėje nustatant tikslią kelio servituto vietą šiandien dienai nėra galimybės“. Jei institucija negali nustatyti faktinės servituto vietos, ji negali pagrįstai teigti, jog privažiavimas yra užtikrintas. Tai rodo vidinį prieštaravimą tarp deklaruojamos informacijos ir faktinio tyrimo.

Atsakovė NŽT atsiliepimu į pareiškėjos skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

NŽT, be kita ko, paaiškino, kad remiantis NTR duomenų bazės išrašo duomenimis matyti, kad pareiškėjai nuosavybės teise priklauso Žemės sklypas, į kurį pareiškėja patenka nuo (*duomenys neskelbtini*) gatvės, per laisvoje valstybinėje žemėje esantį kelią iki žemės sklypo, esančio (*duomenys neskelbtini*). Nuo žemės sklypo, esančio (*duomenys neskelbtini*) iki Žemės sklypo patenkama per laisvoje valstybinėje žemėje esantį kelią, kuris vakarinėje pusėje ribojasi su žemės sklypo, esančiu (*duomenys neskelbtini*). Žemės sklype, esančiame (*duomenys neskelbtini*), Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) pagrindu yra nustatytas 0,04 ha ploto kelio servitutas (tarnaujantis). Remiantis NŽT duomenimis, pareiškėja nuo 2016 m. teikia panašaus pobūdžio prašymus dėl servitutinio kelio, einančio iki Žemės sklypo. Į visus pareiškėjos prašymus buvo išsamiai ir aiškiai atsakyta. Prie skundo priedų pareiškėja yra pridėjusi nuotraukų, kaip servitutinis kelias atrodo šiuo metu. Susipažinusi su nuotraukomis, NŽT pažymi, kad servitutinis kelias yra, jis pravažiuojamas, o tai, kad pareiškėjai netinka pati servitutinio kelio būklė, nereiškia, kad servitutinis kelias nėra tinkamas pravažiavimui. Pažymėtina, kad Elektrėnų skyrius 2016 m. gegužės 24 d. rašte Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjai nurodė, jog žemės sklypui, esančiam (*duomenys neskelbtini*) nustatytas kelio servitutas, kuriuo turi teisę naudotis kiti asmenys. Su šiuo raštu pareiškėjai buvo pateikta Elektrėnų skyriaus vedėjo 2015 m. sausio 23 d. įsakymu Nr.

(*duomenys neskelbtini*) patvirtinto (*duomenys neskelbtini*) kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekto grafinės dalies ištraukos kopija, kurioje buvo pažymėti bendro naudojimo bei srevitutiniai keliai. Žemės sklypo, esančio (*duomenys neskelbtini*), ribos yra suprojektuotos (*duomenys neskelbtini*) kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekte (toliau – ir Projektas), patvirtintame Vilniaus apskrities viršininko 2000 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. (*duomenys neskelbtini*). Įsakymo ir sprendimo priėmimo matu galiojo Reformos įstatymo 19 straipsnio 5 dalies nuostatos, kuriose reglamentuojama, kad žemės reformos žemėtvarkos projektuose suprojektuojami gražinamos, perduodamos arba suteikiamos nuosavybės neatlygintinai, leisto pirkti ir nuomoti iš valstybės žemės sklypai, nustatomos jų ribos, suprojektuojamos bendrojo naudojimo kelių tinklas, žemės sklypams nustatoma pagrindinė tikslinė žemės naudojimo paskirtis, žemės servitutai ir žemės naudojimo sąlygos.

Žemės reformos žemėtvarkos projektų ir jiems prilyginamų žemės sklypų planų rengimo ir įgyvendinimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos žemės ir miškų ūkio ministerijos 1998 m. balandžio 23 d. įsakymu Nr. 207 (toliau – Metodika) (redakcija, galiojusi nuo 2000 m. balandžio 15 d. iki 2021 m. liepos 19 d.) 63 punkte buvo reglamentuojama, kad suderinus projektą ir jį patikslinus pagal derinimo metu pateiktas pastabas (kai jos neprieštarauja įstatymams bei kitiems teisės aktams), ne vėliau kaip per 10 dienų projektas (kopija) pateikiamas viešam visuomenės svarstymui. Apie projekto svarstymo datą ir jo laiką rajono žemėtvarkos skyrius paskelbia spaudoje ne vėliau kaip likus savaitei iki projekto svarstymo. Projekto svarstymo laikotarpis – 2 savaitės, skirtos projekto eksponavimui seniūnijoje. Metodikos 64 punkte nustatyta, kad suinteresuotieji asmenys, susipažinę su projektu, gali per projekto svarstymui nustatytą laikotarpį reikšti savo pastabas ir pretenzijas raštu, pateikdami jas rajono žemėtvarkos skyriui. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad visi suinteresuoti asmenys Projekto viešinimo metu galėjo susipažinti su Projektu, kuriame suprojektuotas žemės sklypas, esantis (*duomenys neskelbtini*), sprendiniais, bei nustatytais terminais teikti pastabas ir pasiūlymus. Kaip ir numatyta Metodikoje, NŽT žemės reformos žemėtvarkos projekto autoriui gali pavesti suprojektuoti bendro naudojimo ar servitutinius kelius tik laisvos žemės fondo žemėje, o ne per privačius žemės sklypus, šiuo nagrinėjamu atveju per privatų žemės sklypą.

Papildomai pažymėtina, jog nuo Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimo Nr. (*duomenys neskelbtini*) priėmimo praėjo daugiau nei 18 metų, o tai reiškia, kad pareiškėja yra ženkliai praleidusi terminą apskūsti šį sprendimą.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl NŽT 2026 m. balandžio 23 d. rašto Nr. (*duomenys neskelbtini*) teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. kovo 30 d. skundu (*duomenys neskelbtini*) kreipėsi į NŽT prašydama: 1. panaikinti Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimą Nr. (*duomenys neskelbtini*); 2. užtikrinti, kad pareiškėjos paveldėtos nuosavybės teisės būtų visiškai gerbiamos ir nebūtų ribojamos jokiais administraciniais aktais ar sprendimais; 3. atkurti teisėtą privažiavimą prie pareiškėjos Žemės sklypo užtikrinant vientisą viešą kelią per valstybės žemę ir galimybę pilnai naudotis pareiškėjos nuosavybe; 4. priimti visus kitus būtinus administracinius veiksmus, kad būtų garantuotas teisėtas privažiavimas prie pareiškėjos Žemės sklypo ir nuosavybės teisių viršenybės principas.

NŽT 2026 m. balandžio 23 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjai į jos 2026 m. kovo 30 d. skundą atsakė, be kita ko, pažymėdama, kad iš NTR žemėlapio duomenų matyti, jog pareiškėja į Žemės sklypą patenka nuo (*duomenys neskelbtini*) gatvės, per laisvoje valstybinėje žemėje esantį kelią iki žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*). Nuo žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*) iki Žemės sklypo patenkama per laisvoje valstybinėje žemėje esantį kelią, kuris vakarinėje pusėje ribojasi su žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*). Žemės sklype (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimu nustatytas 0,04 ha ploto kelio servitutas (tarnaujantis).

Šiuo sprendimu buvo atkurtos nuosavybės teisės į 0,25 ha ploto žemės sklypą (*duomenys neskelbtini*) mirusios pilietės paveldėtojams pagal planą. Įvertinus žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*) planą, parengtą 2008 m. balandžio 4 d. matyti, jog nurodytas 0,04 ha ploto kelio servitutas (tarnaujantis; teisė kitiems asmenims naudotis 5 m pločio keliu). Žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*) ribos yra suprojektuotos (*duomenys neskelbtini*) kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekte, patvirtintame Vilniaus apskrities viršininko 2000 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. (*duomenys neskelbtini*). Papildomai paaiškino, kad 2000 m. rugsėjo 22 d. įsakymo ir 2008 m. gegužės 21 d. sprendimo priėmimo metu galiojo Reformos įstatymo 19 straipsnio 5 dalies nuostatos, kuriose reglamentuojama, kad žemės reformos žemėtvarkos projektuose suprojektuojami gražinamos, perduodamos arba suteikiamos nuosavybės neatlygintinai, leistos pirkti ir nuomoti iš valstybės žemės sklypai, nustatomos jų ribos, suprojektuojamos bendrojo naudojimo kelių tinklas, žemės sklypams nustatoma pagrindinė tikslinė žemės naudojimo paskirtis, žemės servitutai ir žemės naudojimo sąlygos. Taip pat nurodė ir Žemės reformos žemėtvarkos projektų ir jiems prilyginamų žemės sklypų planų rengimo ir įgyvendinimo metodikos, patvirtinto Lietuvos Respublikos žemės ir miškų ūkio ministerijos 1998 m. balandžio 23 d. įsakymu Nr. 207 63, 64 punktu. Pažymėjo, jog visi suinteresuoti asmenys Projekto viešinimo metu galėjo susipažinti su projektu, kuriame suprojektuotas žemės sklypas (*duomenys neskelbtini*), sprendiniais bei nustatytais terminais teikti pastabas ir pasiūlymus. Papildomai nurodė šiuo metu galiojančios redakcijos Reformos įstatymo 18 straipsnio 2 ir 6 dalį. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjos skundas nepatenka į Reformos 18 straipsnio reguliavimo sritį.

Pareiškėja su ginčijamu Raštu nesutinka, jį ginčija ir pažymi, kad Rašte nėra aišku, kodėl NŽT atsisakė nagrinėti skundą iš esmės. NŽT apsiribojo bendriniais teiginiais dėl kompetencijos ir teisės aktų taikymo, tačiau nenurodė, kaip šios teisės aktų normos konkrečiai taikomos pareiškėjos situacijai. Rašte nepaaiškinama, kodėl esant nurodytai privažiavimo struktūrai, laikoma, kad privažiavimas iki pareiškėjos sklypo yra teisiškai ir faktiškai užtikrintas kaip vientisa ir funkcionali sistema. Šiuo atveju ginčas yra ne dėl istorinio sprendimo teisėtumo, o dėl dabartinės faktinės situacijos. NŽT, vertindama privažiavimo prie pareiškėjos Žemės sklypo užtikrinimą, rėmėsi NTR duomenimis, nepakankamai įvertindama faktinę situaciją vietovėje ir realų privažiavimo funkcionavimą. NŽT, vertindama privažiavimo prie pareiškėjos Žemės sklypo užtikrinimą, rėmėsi išimtinai NTR duomenimis ir neatliko faktinės situacijos vietovėje patikrinimo, todėl realus privažiavimo funkcionavimas nebuvo įvertintas.

VAĮ nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskųsti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (1 straipsnio 1 dalis).

Pagal VAĮ 2 straipsnio 10 dalį prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, pagal to paties straipsnio 12 dalį skundas apibrėžiamas kaip asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti.

VAĮ 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje, be kitų, vadovaujasi: efektyvumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas ir įgyvendindamas sprendimus, jam skirtus išteklius naudoja kuo mažesnėmis sąnaudomis ir siekia geriausio rezultato (3 punktas); išsamumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (5 punktas).

VAĮ 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją (Taisyklių 35 punktas).

Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (žr., pvz., LVAT 2012 m. gruodžio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012 ir kt.). LVAT taip pat yra nurodęs, jog minėtais teisės principais būtina vadovautis, nustatant, ar pateikta informacija yra pakankama. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (žr., pvz., LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A438-97/2012 ir kt.).

Gero administravimo principas suponuoja tai, kad viešojo administravimo subjektas turi pareigą pateikti suinteresuotam asmeniui objektyvią ir teisingą informaciją jį dominančiu klausimu (žr., pvz., LVAT 2015 m. birželio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2142-624/2015, 2025 m. lapkričio 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1100-1047/2025).

LVAT, nagrinėdamas asmens kreipimąsi į viešojo administravimo subjektą, kai tokiu kreipimusi pagal jo turinį ir pobūdį nebuvo siekiama apginti konkrečią besikreipusio asmens teisę ar teisėtą interesą, tai yra kreipimąsi, kuris atitinka Taisyklių 45.4 papunktį, pažymėjo, kad toks kreipimasis turi būti išnagrinėtas ir pareiškėjui pateiktas atsakymas Taisyklėse nurodytomis sąlygomis ir apimtimi; pasak teismo, kilus teisminiam ginčui dėl viešojo administravimo subjekto atsakymo, pareiškėjo teisė į objektyvų ir nešališką jo kreipimosi nagrinėjimą yra savo pobūdžiu procesinė ir ginama tokia apimtimi, kuri numatyta Taisyklėse. Todėl teismas tokiu atveju turi įvertinti, ar atsakovas, pateikdamas atsakymą į minėto pobūdžio kreipimąsi pareiškėjui, įvykdė Taisyklėse nustatytas sąlygas (žr. LVAT 2012 m. spalio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A492-2452/2012).

Bylos duomenys patvirtina, jog pareiškėja 2026 m. kovo 30 d. skundu NŽT prašė panaikinti Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*; užtikrinti, kad pareiškėjos paveldėtos nuosavybės teisės būtų visiškai gerbiamos ir nebūtų ribojamos jokiais administraciniais aktais ar sprendimais; atkurti teisėtą privažiavimą prie pareiškėjos Žemės sklypo užtikrinant vientisą viešą kelią per valstybės žemę ir galimybę pilnai naudotis pareiškėjos nuosavybe; priimti visus kitus būtinus administracinius veiksmus, kad būtų garantuotas teisėtas privažiavimas prie pareiškėjos Žemės sklypo ir nuosavybės teisių viršenybės principas.

NŽT ginčijamu Raštu pareiškėjai nurodė jos patekimo į Žemės sklypą galimybės (remiantis NTR žemėlapiu duomenimis), taip pat nurodė, jog Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimu Nr. *(duomenys neskelbtini)* nustatytas 0,04 ha ploto kelio servitutas (tarnaujantis) žemės sklype, esančiame *(duomenys neskelbtini)*. Papildomai pažymėjo, jog žemės sklypo *(duomenys neskelbtini)* ribos yra suprojektuotos *(duomenys neskelbtini)* kadastro vietovės žemės reformos žemėtvarkos projekte, patvirtintame Vilniaus apskrities viršininko 2000 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. *(duomenys neskelbtini)* ir tai, kad visi suinteresuoti asmenys Projekto viešinimo metu galėjo susipažinti su projektu, kuriame suprojektuotas žemės sklypas *(duomenys neskelbtini)*, sprendimais bei nustatytais terminais teikti pastabas ir pasiūlymus.

Papildomai atkreiptinas dėmesys, jog iš byloje esančių faktinių duomenų matyti, jog pareiškėja ginčą dėl privažiavimo prie jai nuosavybės teise priklausančio Žemės sklypo kelia nuo 2016 metų, t. y. 2016 m. gegužės 6 d. prašymu, 2018 m. sausio 12 d. skundu, 2018 m. kovo 19 d. skundu, 2023 m. kovo 23 d. prašymu, 2023 m. rugsėjo 7 d. prašymu ir kt. pareiškėja kreipėsi į NŽT dėl minėto privažiavimo. NŽT įvairiais raštais pareiškėjai yra pateikusi atsakymus dėl keliamos situacijos – NŽT Elektrėnų skyriaus 2016 m. gegužės 24 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*; NŽT 2018 m. kovo 13 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*; 2018 m. kovo 22 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*; NŽT Elektrėnų skyriaus 2023 m. balandžio 5 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*; NŽT 2023 m. rugsėjo 29 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*; NŽT 2025 m. gegužės 7 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*; NŽT 2026 m. vasario 9 d. raštas Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Minėtais NŽT raštais pareiškėjai buvo teikiama informacija bei atsakymai, susiję su ir šiame ginče minimu privažiavimu iki pareiškėjos Žemės sklypo.

Įvertinus tai, kas išdėstyta, teigti, jog pareiškėjai nėra nurodyti teisės aktai, kurie taikomi konkrečiai pareiškėjos situacijai ar nepaaiškinama situacija, susijusi su pareiškėjos galimybe privažiuoti iki Žemės sklypo, nėra pagrindo. NŽT remdamasi NTR duomenimis, taip pat vertindama individualią pareiškėjos situaciją, pareiškėjai ne kartą teikė atsakymus, paaiškindama esančią situaciją. Pareiškėjos nurodomas teiginys, jog šiuo atveju ginčas yra ne dėl istorinio sprendimo teisėtumo, o dėl dabartinės faktinės situacijos taip pat yra nepagrįstas, kadangi pareiškėja iš esmės ginčija Vilniaus apskrities viršininko 2008 m. gegužės 21 d. sprendimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuris priimtas daugiau nei prieš 18 metų. Papildomai pažymėtina, jog NŽT ginčijamame Rašte nurodo Reformos 18 straipsnio 6 dalį, kurioje teigiama, kad skundas NŽT vadovui paduodamas per 20 darbo dienų nuo skundžiamo NŽT vadovo arba jo įgalioto viešojo administravimo funkcijas vykdančiame NŽT padalinyje vadovaujamas pareigas einančio valstybės tarnautojo sprendimo įteikimo suinteresuotam asmeniui, atliktų veiksmų ar atsisakymo juos atlikti (neveikimo) dienos. Jeigu suinteresuotas asmuo praleidžia nustatytą skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias NŽT vadovas pripažįsta svarbiomis, šis terminas NŽT vadovo sprendimu gali būti atnaujintas. Su pareiškimu dėl skundo padavimo termino atnaujinimo turi būti pateikiamas ir skundas, kurio padavimo terminas praleistas. Taigi, šiuo atveju pareiškėja ginčijo NŽT 18 metų senumo sprendimą, kuris, pagal paminėtą Reformos įstatymo nuostatą, priimtas ženkliai seniau nei nurodoma minimame straipsnyje. Taigi, šiuo atveju NŽT nurodė ir teisinę normą, kurios pagrindu pareiškėjos skundas nenagrinėtas. Tai, jog pareiškėja iš esmės nesutinka su NŽT teiginiais ar atsakymais, nesudaro pagrindo teigti, kad priimtas ginčijamas Raštas yra neišsamus, nemotyvuotas ar priimtas pažeidus teisės aktų nuostatas.

Įvertinus tai, kas išdėstyta, tenkinti pareiškėjos skundo jame nurodomais motyvais, Komisija neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo, todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas. Atmetus pareiškėjos reikalavimą panaikinti NŽT Raštą, taip pat atmestini ir pareiškėjos keliami išvestiniai reikalavimai dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė
Komisijos nariai

Ingrida Sabaliauskienė
Eglė Bilevičiūtė
Žydrūnas Plytnikas